

Bruksela, 8 marca 2018 r.
(OR. en)

6928/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2017/0356 (NLE)

SCH-EVAL 61
MIGR 33
COMIX 117

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	8 marca 2018 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	6404/18
Dotyczy:	Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Islandię dorobku Schengen w dziedzinie powrotów

Delegacje otrzymują w załączeniu decyzję wykonawczą Rady ustanawiającą zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Islandię dorobku Schengen w dziedzinie powrotów. Decyzja ta została przyjęta przez Radę na posiedzeniu w dniu 8 marca 2018 r.

Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia Rady (UE) nr 1053/2013 z dnia 7 października 2013 r. przedmiotowe zalecenie zostanie przekazane Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom narodowym.

Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca

ZAŁECENIE

w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Islandię dorobku Schengen w dziedzinie powrotów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1053/2013 z dnia 7 października 2013 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz uchylecia decyzji komitetu wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. dotyczącej utworzenia Stałego Komitetu ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen¹, w szczególności jego art. 15,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem niniejszej decyzji jest przedstawienie działań naprawczych, których wdrożenie zaleca się Islandii w celu wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania dorobku Schengen w dziedzinie powrotów. W wyniku przeprowadzonej oceny, decyzją wykonawczą Komisji C(2017) 5136 przyjęto sprawozdanie zawierające ustalenia i opinie, wymieniające najlepsze praktyki oraz wskazujące stwierdzone niedociągnięcia.

¹ Dz.U. L 295 z 6.11.2013, s. 27.

- (2) Możliwość obciążenia nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego, który nie zdecyduje się na dobrowolny powrót, kosztami przymusowego wydalenia, wraz z możliwością wykluczenia uzyskania przez taką osobę prawa legalnego pobytu w Islandii, dopóki nie pokryje ona tych kosztów, jak również stosowanie tych możliwości w praktyce, mogą stanowić dla migrantów zachętę do dobrowolnego powrotu. Środki te należy w związku z tym uznać za dobrą praktykę.
- (3) W celu zapewnienia zgodności z dorobkiem Schengen w dziedzinie powrotów, w szczególności z normami i procedurami określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE², w pierwszej kolejności należy zrealizować zalecenia 1–7 oraz 9.
- (4) Należy podjąć wszelkie niezbędne kroki w celu zagwarantowania powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w sposób skuteczny i proporcjonalny.
- (5) Niniejszą decyzję należy przekazać Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom państw członkowskich. Zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1053/2013 w terminie trzech miesięcy od momentu, gdy decyzja zostanie przyjęta, Islandia powinna opracować plan działania zawierający wszystkie zalecenia w celu wyeliminowania wszelkich niedociągnięć wymienionych w sprawozdaniu z oceny oraz przekazać go Komisji i Radzie,

ZALECA,

by Islandia:

1. dostosowała odpowiednie przepisy dotyczące kryminalizacji nielegalnego pobytu w Islandii, tak aby były one w pełni zgodne z wykładnią dyrektywy 2008/115/WE przedstawioną przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej³;
2. zapewniła, aby każda decyzja władz Islandii, w której stwierdza się lub uznaje, że obywatel państwa trzeciego przebywa na jej terytorium nielegalnie, oraz nakłada się lub stwierdza zobowiązanie do powrotu, była uznawana zarówno pod względem prawnym, jak i w praktyce za decyzję nakazującą powrót w rozumieniu dyrektywy 2008/115/WE;

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98).

³ Zob. na przykład wyrok w sprawie *El Dridi*, C-61/11.

3. zapewniła, by można było korzystać ze środków odwoławczych od momentu wydania decyzji nakazującej powrót oraz aby taka możliwość była wskazana w wydanej decyzji;
4. zapewniła, w razie konieczności, dostęp do pomocy tłumacza zgodnie z wymogami dyrektywy 2008/115/WE;
5. zapewniła, aby podstawą przedłużenia terminu dobrowolnego wyjazdu była indywidualna ocena zgodnie z wymogami art. 7 ust. 2 dyrektywy 2008/115/WE;
6. zapewniła, by w praktyce decyzjom nakazującym powrót i nie przewidującym terminu dobrowolnego wyjazdu zawsze towarzyszył zakaz wjazdu zgodnie z wymogami określonymi w art. 11 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2008/115/WE;
7. wprowadziła we wszystkich decyzjach nakazujących powrót informację o tym, że obywatel państwa trzeciego musi opuścić terytorium całej Unii i całego obszaru Schengen w celu wykonania decyzji nakazującej powrót, zapewniając zgodność treści decyzji nakazujących powrót z definicjami powrotu zawartymi w art. 3 pkt 3 dyrektywy 2008/115/WE;
8. zapewniła, by decyzje nakazujące powrót oraz, w stosownych przypadkach, zakazy wjazdu mogły być wydawane nielegalnie przebywającym obywatelom państw trzecich zidentyfikowanym podczas odpraw wyjazdowych na granicy zewnętrznej, na podstawie indywidualnej oceny i z poszanowaniem zasady proporcjonalności;
9. zmieniła ramy prawne w celu zapewnienia, by zakaz wjazdu na okres dłuższy niż pięć lat mógł zostać wydany tylko wtedy, gdy nielegalnie przebywający obywatel państwa trzeciego stanowi poważne zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego, co należy stwierdzić na podstawie indywidualnej oceny każdego przypadku i z poszanowaniem zasady proporcjonalności;
10. gromadziła i udostępniała wiarygodne dane i informacje statystyczne dotyczące powrotów, aby umożliwić odpowiedni ogląd sytuacji oraz odpowiednią ocenę skuteczności wdrażania dorobku prawnego w dziedzinie powrotów na Islandii;

11. zmieniła odpowiednie przepisy krajowe w taki sposób, aby zapewnić możliwość zatrzymania nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego w celu wydalenia, oraz odpowiednio dostosowała stosowane praktyki, także wtedy, gdy w trakcie oceny indywidualnych okoliczności danego przypadku wzięto już pod uwagę mniej represyjne środki, lecz ich nie zastosowano, ponieważ uznano je za nieskuteczne;
12. zapewniła odpowiednią liczbę miejsc w ośrodkach detencyjnych zgodnie z wymogami art. 16 ust. 1 dyrektywy 2008/115/WE na potrzeby nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich oczekujących na wydalenie, aby móc z skorzystać z tych miejsc w razie konieczności;
13. zapewniła całkowite i systematyczne oddzielenie osób powracających od zwykłych więźniów;
14. zapewniła szkolenia specjalistyczne dla pracowników służby probacyjnej odpowiedzialnych za pobyt w ośrodkach detencyjnych nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich oczekujących na wydalenie;
15. sformalizowała status prawny, finansowanie oraz rolę organu monitorującego; oraz określiła ramy systemu sprawozdawczości i je wdrożyła;
16. przewidziała odpowiednie środki finansowe na potrzeby stabilnego systemu wspomaganych dobrowolnych powrotów;
17. rozważyła możliwość ulepszenia systemu wspomaganych dobrowolnych powrotów poprzez zapewnienie konkretnym grupom docelowym szerokiego zakresu form pomocy przy wspomaganych dobrowolnych powrotach. W tym celu władze islandzkie powinny również rozważyć udział w finansowanych przez UE programach dotyczących powrotów.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady

Przewodniczący